

Vlaams
Parlement

vergadering **C181**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 13 april 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over meertaligheid bij de Vlaams-Brusselse Media (VBM) – 1271 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Tom Van Grieken aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, en aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het niet respecteren van de taalwetgeving bij benoemingen in Brussel en het niet ingrijpen van de voogdijoverheid – 1459 (2015-2016)	6
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over Muntpunt – 1578 (2015-2016)	11
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de imagoproblemen van Brussel – 1616 (2015-2016)	15

**VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over meertaligheid bij de Vlaams-Brusselse Media (VBM)
– 1271 (2015-2016)**

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, de vzw Vlaams-Brusselse Media biedt als mediaplatform via vijf verschillende kanalen – tvbrussel, FM Brussel, Brussel Deze Week, Agenda en brusselnieuws.be – informatie over het Vlaams-Brusselse leven. De vzw staat voor grote veranderingen, onder meer met een naamsverandering naar Bruzz. We zijn allemaal uitgenodigd voor de opening. Eind januari 2016 kwamen directeur Jo Mariens en hoofdredacteur Jeroen Roppe toelichting geven in de commissie over het Toekomstplan van de Vlaams-Brusselse Media. Het waren erg interessante uiteenzettingen. Er werd onder meer gezegd dat de storm die vorig jaar was opgestoken, inmiddels is gaan liggen.

Een van de onderwerpen die toen ter sprake is gekomen, is het taalgebruik van tvbrussel, FM Brussel, Brussel Deze Week, Agenda en brusselnieuws.be. Volgens de heer Roppe zou het Nederlands de 'hoofdtoon' van het nieuwe medium zijn. Momenteel vinden de besprekingen over de beheersovereenkomst plaats. Ik denk dat die nog niet zijn afgerond. Ongetwijfeld zal ook hier het onderwerp meertaligheid aan bod komen. In het kader hiervan wil ik u volgende vragen stellen. Hoe vat u als bevoegd minister de meertaligheid in de Vlaams-Brusselse Media en Bruzz op? Strookt uw visie met die van uw gesprekspartners in de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en de Vlaams-Brusselse Media zelf, zoals blijkt uit de gesprekken over de beheersovereenkomst? Hoe verhoudt uw visie zich met de eentalig Franstalige vacature voor een 'secrétaire de rédaction', die op de website van brusselnieuws.be staat of stond? Misschien kunt u daarover duidelijkheid verschaffen. In elk geval is het merkwaardig dat een Vlaams-Brussels medium een advertentie in het Frans plaatst voor de aanwerving van een Franstalige persoon die uiteraard kennis van het Nederlands heeft.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, collega's, in uw vraag wordt verwezen naar de hoorzitting in het Vlaams Parlement van 27 januari. Mijn kabinet was op deze hoorzitting aanwezig en bracht verslag uit. Meer specifiek ook over de taalgebonden onderdelen in de presentatie en de uiteenzettingen over het taalbeleid van de vzw Vlaams-Brusselse Media werd ik gebriefd. Mijn standpunt luidt steeds dat meertaligheid kan en moet, maar tegelijkertijd instrumenteel moet zijn: het is een middel, geen doel op zich. Ik vind de slide die hierover werd gebruikt tijdens de presentatie van 27 januari goed. Ik begreep van mijn kabinet dat ook de tonaliteit van de sprekers op die hoorzitting in die lijn lag. De politieke bandbreedte is voldoende ruim.

Uiteraard blijven uitspraken als "een middel en geen doel op zich" een beetje abstract. Zowel bij onze groep van politici als bij de raad van bestuur én op de werkvloer van de vzw Vlaams-Brusselse Media heeft iedereen in dergelijke taalaangelegenheden zijn eigen overtuiging en een grotere of minder grote gevoeligheid hiervoor. In de praktijk zullen er zich zeker nog voorvallen voordoen waarover we elk onze eigen interpretatie en aanvoelen zullen hebben. Ik kan daar niet op vooruitlopen. Maar we blijven dit van nabij opvolgen. Tot zover mijn inleiding.

Om concreet te antwoorden op de drie vragen, kan ik het volgende zeggen. Zoals gezegd kan ik me wel vinden in het standpunt dat tijdens de hoorzitting door de algemeen hoofdredacteur, Jeroen Roppe, werd ingenomen. Deze problematiek was

trouwens meerdere keren een onderwerp tijdens de gesprekken die ik voerde met de vzw Vlaams-Brusselse Media. De heer Roppe heeft in de commissie gesteld dat Bruzz een meertalig merk zal zijn, waarbij de meertaligheid geen doel op zich is, maar een middel om zo veel mogelijk mensen te bereiken. Het gebruik van het Frans en het Engels op de Bruzz-platformen dient namelijk om anderstalige Brusselaars en expats vertrouwd te maken met het Nederlands en de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap. Dit standpunt strookt met mijn visie over de positionering en werking van onze Vlaamse, gesubsidieerde instellingen en organisaties in het algemeen.

De overheidssteun die de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie aan de vzw Vlaams-Brusselse Media verleent, heeft als opzet om de Nederlandstalige Brusselaars en de Vlaamse pendelaars, maar ook de anderstalige Brusselaars en expats, op een kwaliteitsvolle en objectieve wijze te informeren over Brussel. Het is de bedoeling dat het mediamerk Bruzz hen dichterbij de stad, het Nederlands en de Vlaamse Gemeenschap brengt. Bruzz speelt aldus een specifieke maatschappelijke rol ter ondersteuning van het Vlaamse beleid in Brussel, dat een kosmopolitische en veeltalige stad is waar de Vlaamse Gemeenschap haar culturele en taalkundige rol opneemt.

Een belangrijk deel van de honderdduizenden gebruikers van het Vlaams netwerk van organisaties, verenigingen en voorzieningen in Brussel is anderstalig en Nederlandsonkundig. In die context heeft Bruzz als opdracht een zo breed en divers mogelijk publiek te informeren over de Vlaamse Gemeenschap en de VGC en hun voorzieningen in Brussel, over het brede Nederlandstalige netwerk van organisaties en verenigingen in Brussel en over andere stadsinformatie en de grootstedelijke actualiteit.

Bruzz heeft met andere woorden de opdracht om via haar mediaplatformen en producten gemeenschapsvormend te werken, om de mensen dicht bij het Nederlands en de Vlaamse gemeenschap te brengen en om de stedelijkheid en het Brusselgevoel uit te dragen. Die dingen zijn voor mij absoluut complementair, ze vallen soms zelfs samen.

De meertaligheid wordt dan ook als een evidentie gezien. Daarom worden video- en televisiebijdragen systematisch ondertiteld in het Frans en het Engels, is een beperkt aanbod anderstalige radio- en tv-items en -programma's ingekapseld in een Nederlandstalige omgeving, zijn er online taalknoppen Engels en Frans die de gebruiker een aantal uit- en nieuwsartikelen in de andere taal voorstellen naast de Nederlandstalige artikelen én wordt in de toekomst eventueel een drietalige katern in een Nederlandstalig printmagazine gevoegd.

In het ontwerp van overeenkomst tussen de Vlaams-Brusselse Media vzw, de Vlaamse Gemeenschap en de VGC dat momenteel in opmaak is – de onderhandelingen zijn in een vergevorderd stadium en zijn zo goed als afgerond – wordt de visie die ik zojuist heb verwoord, door de drie partijen onderschreven. Zodra er een definitief voorstel is, goedgekeurd door de raad van bestuur van de Vlaams-Brusselse Media, volgt uiteraard de agendering ervan volgens de procedures binnen de VGC en de Vlaamse Regering. Dat is iets voor de komende weken.

We willen met een open houding vormgeven aan een toegankelijk Nederlandstalig netwerk van diensten en voorzieningen. Door het aanbieden van een brede waaier van Nederlandstalige initiatieven, waarbinnen ook anderstaligen gemotiveerd worden om het Nederlands te leren en te gebruiken, willen we een positieve houding tegenover het Nederlands en het gebruik ervan in een meertalige omgeving stimuleren.

De aanwerving van anderstalige redacteurs, vertalers en/of native speakers in het kader van het anderstalig beleid van de Vlaams-Brusselse Media vzw is geen nieuw

gegeven. Aangezien andere talen een vehikel zijn om Brusselaars in contact te brengen met het Nederlands en met initiatieven van de Vlaamse Gemeenschap, wordt er ook gerekend op journalistieke krachten die anderstalige content produceren. Om die te rekruteren, werd een vacature in het Frans gepubliceerd in Agenda, in de week van 19 tot 25 februari. Het lijkt me uiteraard aangewezen dat het al dan niet openstellen van een dergelijke vacature wordt bekeken binnen een globaal personeelsplan en het te voeren personeelsbeleid binnen de organisatie, en dit in het kader van de vooropgestelde opdrachten en functies. Op zichzelf behoort de implementatie daarvan absoluut tot de autonomie, bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de Vlaams-Brusselse Media vzw zelf. Ik heb op dit moment geen element om te besluiten dat ze die opdracht niet goed zou vervullen.

Mijnheer Vanlouwe, ik voeg er nog graag aan toe dat het op zichzelf inderdaad niets kost, wanneer men een native speaker, in dit geval een Franstalige die ook kennis heeft van het Nederlands, wil aanwerven, om die vacature ook in het Nederlands te publiceren. Men kan met dit soort gevoeligheden nog net iets attenter zijn. Maar het situeert zich binnen de autonomie van het personeelsbeleid van de vzw.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik kan mij – al heb ik bedenkingen bij Agenda – wel vinden in de werking van de Vlaams-Brusselse Media vzw tot op vandaag. Ik stel wel vast dat de Vlaams-Brusselse Media – tv-brussel, FM Brussel, Brussel Deze Week – in mijn ogen een Nederlandstalig medium is, dat ook openstond voor anderstaligen. Er is inderdaad de ondertiteling, die ik bijzonder goed en nuttig vind om anderstaligen te betrekken bij het Vlaamse gemeenschapsleven in onze stad. Ik stel vast dat u dat ook hierbij vooropstelt: opnieuw ondertiteling, en de online taalknoppen op de website, die ik op dit ogenblik goed vind. Ik hoop dat het zo zal blijven, zoals er ook op de website van de VRT vertalingen mogelijk zijn, maar in mijn ogen blijft het nog steeds een Vlaams- en Nederlandstalig merk dat een aanbod doet naar anderstaligen, terwijl u en ook de hoofdredacteur eerder spraken over een meertalig merk.

Misschien is dat een discussie over het geslacht der engelen. Voor mij is het echt van belang dat wij in de eerste plaats de Brusselse Vlaming informeren en dat wij de vele bezoekers en pendelaars kunnen informeren over wat er gebeurt en leeft in Brussel. Ik stel vast dat de uitzending van tvbrussel, die de zaterdag voor het nieuws van 13 uur op de VRT, op Eén, wordt uitgezonden, bijzonder wordt geapprecieerd, ook in de rest van het land. Dat er inspanningen worden gedaan om anders- en Franstaligen ook te betrekken, vind ik uiteraard een goede zaak, maar dit medium mag niet een meertalig medium worden dat zich op een gelijkaardige manier richt tot Frans- en anderstaligen. Het moet in de eerste plaats een Nederlandstalig medium zijn, met mogelijkheden om anderstaligen hierbij te betrekken.

Die vacature werd mij gemeld door Nederlandstaligen in Brussel, die het toch wat merkwaardig vonden dat een Franstalige vacature vermeld stond bij een Nederlandstalig medium. Ik heb gezien dat die vacature na een tijdje is verdwenen. Het behoort uiteraard tot de autonomie van de vzw, maar anderzijds is het toch een gesubsidieerd medium hier in Brussel. Ik weet niet wie er uiteindelijk is aangeworven. Dat behoort ook wel tot de autonomie van de vzw. Maar ik vind het toch merkwaardig dat men zich voor iets waarvoor ook kennis van het Nederlands is vereist in het Frans richt tot Franstaligen. Ik hoop dat dit in de toekomst niet meer zal gebeuren, dat men dat in het Nederlands zal opstellen en er dan bij zet dat de kennis van het Frans of andere talen een meerwaarde of pluspunt is, waarbij anderstaligen dan de mogelijkheid hebben om daarop in te schrijven indien zij voldoen aan de voorwaarden voor aanwerving. We zullen dit alleszins verder opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tom Van Grieken aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, en aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het niet respecteren van de taalwetgeving bij benoemingen in Brussel en het niet ingrijpen van de voogdijoverheid – 1459 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: De heer Van Grieken heeft het woord.

Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Collega's, op www.brusselnieuws.be kon u lezen dat onze collega in het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement het schandelijke feit dat er zoveel ambtenaren worden aangesteld die geen attest kunnen voorleggen of die niet kunnen aantonen dat ze tweetalig zijn, nogmaals onder de aandacht heeft gebracht. Ik was zeer verbaasd over die cijfers, omdat er zeker geen positieve trend in zit. De vicegouverneur geeft dan wel een advies, maar dat wordt door niemand in de regering bekrachtigd.

We hebben een Vlaamse Regering die pretendeert zeer Vlaams te zijn. Dat blijkt ook uit het regeerakkoord. We moeten erop toezien dat de hoofdstad van Vlaanderen, Brussel, dat Vlaamse karakter blijft behouden en dat Vlamingen zich in het Nederlands kunnen wenden tot verschillende diensten.

Minister, ik weet dat dit geen bevoegdheid is van het Vlaams Parlement en van u. Maar als ik de cijfers bekijk – en ik heb ze u ook bezorgd, – denk ik toch dat u als Vlaamse Regering en als minister een initiatief moet nemen. Want de cijfers over het aanwerven van ambtenaren op gemeentelijk niveau zijn dramatisch, maar ook de cijfers over het aanwerven van ambtenaren op niveau van de OCMW's. Ik kijk uit naar welke initiatieven u tracht te nemen om ervoor te zorgen dat een illegale benoeming in de toekomst effectief wordt teruggedraaid.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Geachte collega's, de vraag werd gesteld aan zowel de minister-president als mezelf. Het antwoord is dan ook een antwoord dat tussen ons beiden werd overlegd. Zoals de vicegouverneur in zijn jaarverslag van 2014 aanhaalt, is de bestuurstaalwetgeving belangrijk voor de tweetaligheid van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad. Uit de cijfers van datzelfde jaarverslag blijkt dat de naleving van de taalwetgeving in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad in 2014 grotendeels ongewijzigd bleef in vergelijking met 2013. De conclusie is dan ook terecht dat de naleving van deze wetgeving bij sommige lokale Brusselse besturen inderdaad beter kan en moet.

Of de gebrekkige niet-naleving moedwillig is, dan wel een gevolg van een tekort aan Nederlandstalige kandidaten, valt uit die cijfers niet te achterhalen. Voorts is het niet onbelangrijk op te merken dat er grote verschillen zijn tussen de verschillende lokale besturen onderling wat het aantal beslissingen betreft die niet overeenstemmen met de Bestuurstaalwet. Er zijn met andere woorden goede tot zeer goede leerlingen en er zijn ook slechte leerlingen. Het is in deze discussie dus ook belangrijk om niet ieder lokaal bestuur over dezelfde kam te scheren.

Het is niet eenvoudig – dat weet u allen – om rechtstreeks vanuit de Vlaamse Regering maatregelen te nemen om hieraan te remediëren. De Vlaamse Gemeenschap beschikt hiervoor immers niet over rechtstreekse hefbomen. Het algemeen administratief toezicht op de Brusselse gemeenten en OCMW's wordt uitgeoefend door respectievelijk het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Het is dan weer de federale wetgever die bevoegd

is voor de bestuurstaalwetgeving in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. De lege lata en de lege ferenda.

Het lijkt me dus niet de beste aanpak om Brusselse gemeenten vanuit Vlaanderen direct te contacteren en hen te wijzen op hun verplichtingen. Dit werkt vaak contraproductief, ook bij gebrek aan rechtstreekse hefboomen. Zodoende zouden we verder van huis kunnen zijn dan gewenst. Ik betreur dat net als u, maar het is een deel van de realiteit.

De suggestie om dit probleem op te lossen door wetgevende initiatieven te nemen om de Bestuurstaalwet te wijzigen, is een federale aangelegenheid en wellicht op dit moment niet aan de orde. De taalwetgeving maakt deel uit van het communautaire contentieux. Het wijzigen van de taalwetgeving als such leidt bovendien niet tot het verbeteren van de onderliggende oorzaken waardoor de toepassing van de taalwetgeving zo moeilijk ligt. Ik herhaal: in een aantal gevallen gaat het wellicht om onwil, maar niet in alle gevallen. Ik denk hierbij aan de moeilijkheid om in Brussel tweetalige werklozen te vinden, zelfs al gaat dit de laatste maanden langzaam een beetje in de goede richting. Dat is misschien onbegrijpelijk wanneer de Bestuurstaalwet al vijftig jaar in de huidige vorm bestaat, maar het is wel een realiteit op het terrein.

Het probleem van de niet-naleving van de Bestuurstaalwet op de agenda zetten van het Overlegcomité, lijkt mij om dezelfde redenen ook niet de beste en meest efficiënte piste om dit probleem effectief aan te pakken en resultaten te boeken. Ook dit zal de moeilijkheid op het terrein niet oplossen. Het zal de voogdijoverheid niet overtuigen om de situatie te remediëren.

U merkt verder terecht op dat Vlaanderen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in bilateraal overleg zijn rond gewestmateries. Dat overleg raakt niet zelden het belang van de Brusselaars, de Vlaamse Brusselaars, de Rand en heel het Vlaamse Gewest. Het probleem van de moeilijke toepassing van de taalwetgeving dit overleg laten doorkruisen door zaken aan elkaar te linken, zullen we op dit ogenblik niet doen. Oplossingen die enerzijds de Brusselaars in hun totaliteit en anderzijds de Vlamingen – zowel in als buiten Brussel – ten goede komen, zouden zo gehypothekeerd kunnen worden.

Hoe pakken we dit probleem dan wel het best aan? Ik denk dat we ons vanuit Vlaanderen in eerste instantie moeten inzetten om ervoor te zorgen dat er voldoende Nederlandskundigen zijn in Brussel, zowel tweetaligen als Vlamingen. Ik ben van mening dat op dit moment vooral hier de uitdaging ligt. Indien er voldoende Nederlandskundigen beschikbaar zijn, ga ik ervan uit dat de doorstroom naar Brusselse gemeenten en OCMW's ook vlotter zal volgen. In de – nabije – toekomst ben ik hierover niet pessimistisch. De groei en het succes van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel zal op dit vlak zeker een positieve invloed hebben en heeft die nu al.

Kunnen we op de kortere termijn al iets doen? Of hoe kunnen we nu al ons steentje bijdragen om de Nederlandstalige dienstverlening in de Brusselse gemeenten en OCMW's te verbeteren? Zoals u allicht weet, ben ik voor een positieve benadering van het Nederlandse taalbeleid in Brussel. Zonder het belang van de taalwetgeving in vraag te stellen, wil ik in de eerste plaats Brusselaars stimuleren om Nederlands te leren en te spreken. We zijn immers een tijdperk ingetreden waarin taalpromotie van het Nederlands een belangrijkere offensieve rol kan vervullen, met resultaten op het terrein.

Het Huis van het Nederlands levert in deze context al sinds enkele jaren mooi werk. Naast het aanbieden van lessen NT2, sloot het Huis de voorbije jaren samenwerkingsovereenkomsten met steeds meer verschillende gemeenten. Zo is er bijvoorbeeld een nauwe samenwerking met de stad Brussel, waarbij er lessen op maat worden gegeven aan parkeerwachters en loketbedienden. Voor parkeerwachters is

er volgens de taalwetgeving geen tweetaligheidsvereiste omdat het over lagere functies gaat. De samenwerking met de gemeente Jette is dan weer vooral gebaseerd op het organiseren van conversatietafels.

Het gewest lanceerde in samenwerking met het Huis van het Nederlands recent nog het digitale leerplatform NL@city.brussels. Het platform is een aanvulling op de lessen en taaltrajecten die het Huis van het Nederlands aanbiedt voor ambtenaren. Alle Brusselse gemeenten kunnen daar een beroep op doen. Het Huis heeft daarnaast met de OCMW's van de gemeenten Brussel, Schaarbeek en Vorst eveneens samenwerkingsverbanden.

Ten slotte wil ik er nog op wijzen dat ik mijn administratie de opdracht heb gegeven om verder in te zetten op vormingen aan besturen waarbij de mogelijkheden van het Steunpunt Taalwetwijzer beter bekend gemaakt worden. Vlaanderen neemt dus op dit moment wel degelijk initiatieven om de nodige voorwaarden te helpen creëren in functie van de kennis van het Nederlands in Brussel. Wat de andere oorzaken voor de niet-naleving van de taalwetgeving in Brussel betreft, beschikt Vlaanderen niet over de nodige hefboomen of bevoegdheden.

De voorzitter: De heer Van Grieken heeft het woord.

Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U somde op wat u al doet, maar ik zie weinig daadkracht. Ik stel vast dat die cijfers sinds 2014 niet zo erg gestegen zijn en over een langere periode beschouwd zie ik dat het echt niet de goede richting uitgaat. De vicegouverneur is belast met de controle van de correctheid van de aanstellingen, maar de Brusselse voogdijministers leggen dat naast zich neer en doen daar helemaal niets mee.

Eén cijfer wil ik nog eens herhalen: bij de Brusselse OCMW's zou er in 86 procent van de dossiers sprake zijn van illegale aanstellingen. Dat vind ik wel ongelooflijk. Het enige wat we vragen, is dat de wetgeving zou worden toegepast.

Wat ik niet gehoord heb in uw antwoord, is dat u deze zaak zou agenderen op het Overlegcomité om de Brusselse instanties erop te wijzen dat die wetgeving niet wordt gerespecteerd. Wanneer ik bijvoorbeeld zie dat de Vlaamse Regering wel in overleg gaat als het over mobiliteit, werk en ruimtelijke ordening gaat, dan lijkt het mij nuttig om die dossiers aan elkaar te koppelen. Als Brussel Vlaanderen nodig heeft – en dat is zonder meer zo – dan geldt zeker: voor wat, hoort wat. Ik vind dat u als minister meer haar op uw tanden mag hebben. Het kan niet dat we gewoon niet zouden durven vragen dat de wetgeving wordt nageleefd. Zo geeft u blijk van weinig Vlaamse daadkracht en weinig ambitie. Dat mag iets meer zijn, temeer daar er in uw regeerakkoord staat dat Vlaanderen resoluut blijft kiezen voor Brussel als hoofdstad en dat Vlaanderen de banden met Brussel wil versterken. Dat kan alleen als de taalwetgeving wordt gerespecteerd. Ik vind dat u, als Vlaamse Brusselaar, wat meer daadkracht mag tonen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, u weet dat Brussel mij ook na aan het hart ligt. Ik weet dat u daar ook bezorgd over bent en dat de Vlaamse Regering een bepaald beleid voor ogen heeft. De cijfers van de vicegouverneur kunnen niet ontkend worden, we worden er jaar na jaar mee geconfronteerd. Ik zal ze hier niet herhalen, maar uit het rapport, dat al in september is verschenen, bleek dat inzake personeelsaanwervingen door de 19 gemeenten en de OCMW's in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de taalwetgeving in meer dan 75 procent van de gevallen niet gerespecteerd werd.

Het komt mij voor dat de lokale besturen een beleid voeren dat eigenlijk ingaat tegen de tweetaligheid van Brussel, terwijl de hoofdstad Europa net een voorbeeld

zou moeten zijn op het vlak van talenkennis. Het beleid dat gevoerd wordt in een kosmopolitische stad, die officieel tweetalig is en waar meerdere nationaliteiten aanwezig zijn met als gevolg dat ook de Franstaligen er al een minderheid geworden zijn, is volgens mij een hoofdstad onwaardig. In het verslag van de vicegouverneur las ik ook dat er maar liefst duizend onwettige beslissingen genomen zijn in één jaar tijd. Dat waren beslissingen van zowel de gemeenten als de OCMW's in Brussel die geschorst werden door de vicegouverneur. Hij merkt ook nog fijntjes op dat hij niet in kennis werd gesteld van één enkele beslissing tot vernietiging door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest als voogdijoverheid.

Ongeveer een jaar geleden voerden we daar ook al een klein debat over en toen zei u samen met ons te willen nadenken over de beste manier om dat te verbeteren. Ik weet dat de Vlaamse Regering inzet op taalstimulering, onder meer met het Huis van het Nederlands, wat ik toejuich. Ik weet dat er ook samenwerking is, wat u reeds hebt aangehaald, met de stad Brussel, met Jette en met andere gemeenten. We blijven natuurlijk met die cijfers zitten. Er zijn goede en slechte leerlingen in de klas. Sommige burgemeesters gaan helemaal uit te bocht. Zo is de burgemeester van Schaarbeek bijvoorbeeld niet iemand die tweetaligheid bij zijn personeel zal bevorderen.

Om terug te komen op het idee dat u vorig jaar hebt gelanceerd: naast de taalstimulering waar ik uiteraard ook voorstander van ben, denk ik dat we ook moeten gaan naar een beter meetinstrument. Er is het rapport van de vicegouverneur, er is de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, er is de Taalwetwijzer en er zijn heel wat taalklachten op verschillende niveaus, onder meer bij de politie en rechtbanken. Zelf had ik recent nog een taalconflict met de politie. Iedereen zal wel voorbeelden kunnen aanhalen, maar volgens mij moet het ergens op de een of andere manier gecentraliseerd worden, via een soort samenwerkingsovereenkomst, een digitaal online platform om taalklachten te registreren. Op basis van het rapport van de vicegouverneur, de Taalwetwijzer, de VCT en andere die hun informatie delen, kan een echt meetinstrument worden ontwikkeld. Het zou goed zijn dat de Vlaamse overheid werkt aan een samenwerkingsovereenkomst met de Brusselse, met de Waalse en uiteraard ook de met federale overheid. Dat zou een oplossing zijn. Het zou een positieve bijdrage zijn om het zo genoemde oud zeer eindelijk weg te werken.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voor ons is tweetaligheid in Brussel uiteraard van uiterst groot belang. Ik denk dat we als Brusselaar heel wat anekdotes kunnen ophalen of negatieve ervaringen van de perfecte eentaligheid, in dit geval het Frans, bij de politie of in ziekenhuizen kunnen aanhalen.

Zo is er de oneigenlijke uitvoering van de taalwetgeving bij de opmaak van gemeentelijke infobladen, om Sint-Lambrechts-Woluwe niet te vermelden. Ik wil het probleem niet doodnuanceren, maar ik geloof niet dat elk gemeente- of OCMW-bestuur van slechte wil is. Ik heb het zelf meegemaakt in het OCMW-bestuur van mijn vorige gemeente. Men smeekte vaak om Nederlandstalige kandidaten, al spraken ze maar een beetje Nederlands, maar men vond er geen. Zelfs tegen de wetgeving in publiceerd men kandidaturen op voorhand alleen in Nederlandstalige kranten en men wachtte met de publicatie in Franstalige kranten, wat ook tegen de wet was, om eerst Nederlandstalige kandidaten aan te trekken. Ik denk dat we ernaar moeten streven om voldoende Nederlandskundigen te creëren die kandidaat kunnen zijn. Dan gaat het over Nederlandstalig onderwijs en ook het stimuleren van taalcursussen lijkt me nog meer te kunnen dan momenteel het geval is. En tot slot is er nog mijn stokpaardje, namelijk de aantrekkelijkheid van Brussel als woon- en werkplaats voor Vlamingen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Waar ligt het kalf gebonden? De hoge cijfers in het rapport van de vicegouverneur hebben vooral betrekking op contractuele aanwervingen. De Taalwet dateert uit de periode waarin statutaire aanwervingen de norm waren en de contractuelen de uitzondering. Nu werven de lokale besturen en overheden om allerlei redenen, voornamelijk omwille van de flexibiliteit, meer contractuele personeelsleden aan.

Er is niet echt een probleem met de aanwerving van statutaire personeelsleden, maar dat is de minderheid van de aanwervingen. Wat de contractuele personeelsleden betreft, zitten we met een soort historische contentieux tussen Vlamingen en Franstaligen over de interpretatie van de Taalwet. De Vlamingen vinden dat het artikel zo moet worden gelezen dat de Taalwet ondubbelzinnig van toepassing is op contractuele personeelsleden.

Karl Vanlouwe (N-VA): De Raad van State heeft daar een uitspraak over gedaan.

Minister Sven Gatz: Inderdaad, maar de Raad van State heeft ook over andere zaken een uitspraak gedaan. Mocht er over de letterlijke lezing betwisting bestaan, dan nog zou men kunnen zeggen dat het doel en de geest van de taalwetgeving op zich duidelijk is en dat we als Vlamingen het gelijk eerder aan onze kant hebben. Ondanks de uitspraken van de Raad van State, niet altijd in verenigde kamers – en dat is het nadeel –, is het probleem evenwel niet helemaal opgelost. Indertijd is geprobeerd om in het kader van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie met het fameuze taalhoffelijkheidssakkoord een soort verduidelijking, een interpretatieve regel aan de taalwetgeving toe te voegen. Dat was politiek een verdienstelijke actie, maar juridisch gedoemd te mislukken, want de taalwet is van openbare orde en kan niet zo maar worden geïnterpreteerd.

Niettegenstaande een aantal hoofdzakelijk positieve interpretaties en arresten van de Raad van State is het in het voordeel van de Vlamingen, maar de wedstrijd is nog niet gespeeld. We moeten de taalwetgeving alsnog moderniseren, aanpassen en verduidelijken, maar dat moet op federaal niveau gebeuren. Vooralsnog is daar weinig beweging.

Ik denk in deze commissie ruime steun te hebben om vanuit het taalpromotiebeleid, vanuit de Vlaamse Regering, vanuit de VGC, maar zelfs vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waar een aantal interessante inhoudelijke initiatieven worden genomen, er alles aan te doen om ervoor te zorgen dat de mensen tweetalig zijn. Ik wens er trouwens aan te herinneren dat, ondanks de negatieve cijfers er nog nooit zoveel mensen Nederlands aan het leren zijn, hetzij kinderen in het Nederlandstalig onderwijs, hetzij volwassenen via het Huis van het Nederlands of privé.

Ik ben wel bereid, mijnheer Vanlouwe, om eens na te gaan of onze diensten samen met de vicegouverneur en mensen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht proactief kunnen monitoren waar u op doelt en alles in kaart kunnen brengen. Ik engageer me nog niet op dat punt, want ik zie het nog niet scherp voor me. Hoe dan ook moeten we elkaar niets wijsmaken: beter monitoren kan zorgen voor het bedenken van betere oplossingen, maar het hoofdprobleem dat ik zo-even verwoordde, zal blijven. Ik wil die stap wel zetten, en niet om de indruk te wekken dat het mij niet onberoerd laat. Want over dit antwoord is overlegd met de minister-president, om na te gaan hoe we toch stappen voorwaarts kunnen zetten.

De voorzitter: De heer Van Grieken heeft het woord.

Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Een: u suggereert dat de aanpassing op federaal niveau moet gebeuren, maar dat daar weinig beweging kan worden vastgesteld. Kijk, dat is de prijs die u betaalt om in de regering te zitten, mijnheer

Vanlouw. Op communautair vlak kan er niets bewegen. Dat betekent dat de cijfers alleen maar zullen stijgen. Goed dat uw eigen regering dat nogmaals aantoonst.

Twee: minister, ik ben het niet met u eens. U verschuilt zich achter de Raad van State. Zelfs de Raad van State en de Vaste Commissie van Taaltoezicht stellen dat het attest over de kennis van de tweede taal dat Selor aflevert voor de benoeming impliceert – en ik citeer letterlijk – dat het geldt voor “elke inbreng van personeel, zowel van tijdelijke, een voorlopige of een andere niet-vaste benoeming in stage of in vast verband.” Kortom: het geldt voor alle personeelsleden, ongeacht hun statuut. U zegt dat er wat problemen zijn met mensen met een tijdelijk contract. Neen, de rechtspraak is duidelijk: de wetgeving moet worden nageleefd.

Minister Sven Gatz: Ik ken die rechtspraak. Het betreft wel rechtspraak van de Nederlandse kamer. Op dat punt ben ik het eens met wat daar staat. Maar in de verenigde kamers bestaat daar onenigheid over. Ik ga akkoord met uw lezing, maar dat is niet de oplossing van het probleem.

Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, ik vraag u niet om uzelf hier als de meest radicale Vlaams-nationalist op te voeren, ik vraag u alleen maar om de wetgeving toe te passen. Laat toch eens zien dat de leeuw klauwen heeft, en dat die niet helemaal zijn afgevlind.

Tot slot nog dit. Op alle niveaus wordt in het Vlaams Parlement gediscussieerd over praktijktesten. Doorgaans roert de linkerkant dan de trom, maar ook uw partij, Open Vld, doet dat. Als het over racisme gaat, moeten praktijktests en mystery calls allemaal kunnen. Ik doe als constructief oppositielid een voorstel: laten we praktijktests en mystery calls organiseren om na te gaan of die mensen wel tweetalig zijn. Of dienen die tests alleen maar om racisme op te sporen? Kunnen die niet worden georganiseerd om het Nederlandstalig karakter van Brussel te vrijwaren?

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over Muntpunt – 1578 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, recent werden nieuwe cijfers bekendgemaakt over de werking van Muntpunt in 2015. Hieruit blijkt dat het aantal bezoekers flink is toegenomen: van 552.735 in 2014 naar 607.819 in 2015, of een stijging met 10 procent. Ook het aantal actieve leden is toegenomen: van 14.267 in 2014 naar 16.700 in 2015, of een toename met 17 procent. In 2008 had de toenmalige Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek (HOB) nog 22.350 leden. Na een sterke daling, met een dieptepunt van 8000 tot 9000 leden, zit het bezoekersaantal van Muntpunt dus opnieuw in de lift. Dit stijgend aantal kunnen we uiteraard alleen maar toejuichen. Het nieuwe Muntpunt is op veel gebieden een succesvolle instelling geworden.

Toch moeten we ook, zoals u in een vroegere bespreking al beaamde, de klassieke functie van de bibliotheek niet uit het oog verliezen. We zien immers dat het aantal ontleningen afneemt. Dat verontrust me. Van 26 stuks per jaar in 2014 naar 23 stuks in 2015. Redenen zijn volgens Muntpunt de langere uitleenperiode in de zomer en het veranderend profiel van de bezoeker. Tijdens een vergadering in 2014 zei u dat we pas in 2015 “op een billijke en genuanceerde wijze correcte vergelijkingen kunnen maken aangaande de evolutie van de bezoekerscijfers en het aantal ontleningen”.

Minister, de cijfers zijn nu bekend. Wat vindt u van deze cijfers? Wat wilt u doen om de diverse functies van Muntpunt – bibliotheekfunctie, de promotie van Brussel en Vlaanderen, en de rol als informatiecentrum – in balans te houden?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, collega's, de cijfers voor 2015 zien er inderdaad mooi uit – en zijn in elk geval beter – en de stijgingen kunnen we uiteraard alleen maar toejuichen. Ik wil wel, en doe dat opnieuw – want blijkbaar blijft dit cijfer in de hoofden van de mensen spelen – één cijfer nuanceren. U spreekt van 22.350 leden in 2008, maar dit cijfer mogen we niet vergelijken met het resultaat van de huidige telling. In 2008 werd immers een multiplicator gebruikt voor de bibliotheekkaarten die werden afgeleverd aan klassen – maal 20 – en aan verenigingen – maal 7. Muntpunt gebruikt deze multiplicator niet meer: één kaart staat voor één lid. Als we de cijfers van de voormalige HOB ook zo gaan opvatten, dan had deze instelling op haar hoogtepunt ongeveer 19.500 leden of uitgereikte passen. Als we dus de huidige cijfers van Muntpunt – 16.700 actieve leden – vergelijken met de voormalige HOB, dan zien we dat reeds een grote inhaalbeweging werd gemaakt, en dat in een bibliotheekwereld waar we de voorbije jaren doorgaans een dalende trend hebben opgetekend.

Wat het aantal uitleningen en verlengingen betreft, laat Muntpunt een groei optekenen van 1 procent. Er zijn factoren die hierbij een negatieve invloed hebben. Ik som ze op. De comfortdiensten tijdens de zomerperiode – wanneer de leden dubbel zoveel items mogen uitlenen voor een dubbel zo lange periode – hebben een negatieve impact op de groei, ten belope van 3 procent. Deze impact is geen verrassing, want Muntpunt kiest er resoluut voor om zijn publiek voor lange termijn aan zich te winnen. Muntpunt gaat niet voor kortetermijnwinst. Deze comfortdienst stond volgens een gebruikersbevraging trouwens op nummer 1. Het profiel van de Muntpuntbezoeker is ook verschillend van dat van de vroegere HOB-gebruiker. De oprichters van Muntpunt hebben dat zo gewild, en ik vind dat ze de goede keuze hebben gemaakt. De veellezers – de veelontlener – is er nog steeds, maar door de combinatie van de opdrachten in Muntpunt zien we ook dat mensen die anders hun weg niet vonden naar de bibliotheek, ook bibliotheekgebruikers zijn geworden, weze het dan minder intensief of minder frequent.

Vroeger kwam 'de' bibliotheekbezoeker louter en alleen voor het uitlenen van gedrukte media, nu komt er ook een publiek dat gaat voor het ruimere aanbod en de infrastructuur. Ik denk dan aan het digitale aanbod – Pressreader, GoPress, Verborgene Parels in de vorm van e-books –, de IT-infrastructuur in de Stadsstudiezaal, enzovoorts. Deze trends zie je natuurlijk niet terug in de cijfers van de uitleningen op zich, maar worden in het jaarverslag afzonderlijk weergegeven. Ik vind het positief dat Muntpunt hiermee een breder publiek bereikt. We mogen ons dus laten vastpinnen op de uitleningen, maar moeten kijken naar het totaal-aanbod. Dat alles neemt natuurlijk niet weg dat Muntpunt blijft streven naar zoveel mogelijk leden die zoveel mogelijk uitlenen. Het klassieke bibliotheekmodel is niet dood, maar gaat op in een breder model, met een ruimer aanbod. Het hoeft ook niet te verbazen dat er per lid minder gelezen wordt, want dat is een algemene, wereldwijde trend. We leven nu eenmaal in een wereld waarin de sociale media en andere trends ervoor zorgen dat er minder tijd wordt gespendeerd aan het lezen van literatuur.

Het vinden van een evenwicht tussen de verschillende opdrachten is iets waarop Muntpunt in 2015 sterk heeft ingezet en wat ook de volgende jaren nagestreefd zal worden. Ik geef alvast een aantal concrete voorbeelden van het voorbije en lopende jaar. Eerste voorbeeld: het budget voor de bibliotheekwerking – de collectie, presentatie, innovatie enzovoort – was in 2015 hoger dan in 2013 en 2014. Om beter in te zetten op de promotie werd dit ondergebracht in het takenpakket van

een specifiek team. Zo wordt de zichtbaarheid hiervan in de hele organisatie duidelijk. Promotie moet meer zijn dan het digitale luik. Muntpunt wil ook sterker inzetten op het activiteiten aanbod, en dat ook meer in de kijker zetten. Zoals Muntpunt in zijn actieplan 2016 stelt, worden er thans initiatieven genomen om meer Vlamingen en Vlaamse verenigingen naar Brussel te halen, Vlaamse initiatieven in Brussel in de kijker te zetten en opnieuw meer mensen te bereiken met betere communicatie. Enkele concrete voorbeelden: binnen enkele maanden wordt de nieuwe UIT in Brussel-website gelanceerd waarbij ook Paspartoe een duidelijke zichtbare plaats zal krijgen. Hieruit zullen ook betere en mooiere nieuwsbrieven voortvloeien, met meer informatie dus.

Ik geef een tweede voorbeeld. Met het optreden als gastheer voor de Erfgoeddag, de Knipoogdag van vtbKultuur en de zomerzoektocht van de Gezinssportfederatie treedt Muntpunt op als Brussels baken voor deze Vlaamse organisaties.

Derde voorbeeld: bij heel de programmering zien we ook dat er steeds meer Vlaamse, en niet louter Vlaams-Brusselse, partners worden betrokken. Zo was er de betrokkenheid van de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheid en de Gezinsbond bij het Perfect People-project in maart 2016, en de sterke medewerking van Sport Vlaanderen aan de infocampagne rond sport, in mei 2016. Deze twee recente voorbeelden vergroten de uitstraling naar Vlaanderen. Ook was het mooi om te zien dat Muntpunt tijdens het project 'Alzheimer-code' als Vlaams-Brusselse partner op de affiche prijkte met de Singel, Museum M, het Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen (M HKA) en andere grote instellingen.

Vierde en laatste voorbeeld: Muntpunt wordt in Vlaanderen ook meer en meer beschouwd als een referentie voor informatieafhandeling en bibliotheekbeleving. Zo kwamen onder andere Albrecht Rodenbach open kenniscentrum (ARhus) uit Roeselare en de provincie West-Vlaanderen, voor een nieuw infoloket in Brugge, kijken hoe Muntpunt de voorbije jaren de informatieafhandeling heeft uitgewerkt. Voor het format 'Zwijgstil-Luisterfestival' hebben, najaar 2015, twee grote Vlaamse bibliotheken interesse laten zien en zij denken eraan om dit format over te nemen.

In de nieuwe samenwerkingsovereenkomst 2016-2020 met Muntpunt is overeengekomen dat Muntpunt instaat voor een integraal totaalaanbod waarin de verschillende opdrachten elkaar aanvullen en versterken. Op die manier ontstaan er sterkere totaalprojecten waar alle opdrachten en kerntaken hun plaats krijgen en er een breed en divers publiek wordt aangesproken. De verdere integratie van de verschillende functies van Muntpunt is een van de belangrijke speerpunten van de komende vijf jaar. In 2020 mag de virtuele opdeling in taken – informatie, bibliotheek en promotie – die nu nog in de hoofden speelt niet meer aan de orde zijn. Muntpunt zal en wil een open ontmoetingsplek zijn waar kennis en informatie dynamisch gehanteerd en gedeeld worden, en waar gebruikers en bezoekers een houvast krijgen om hun weg te vinden in de stad en het leven. Dit is dus een 'work in progress', maar dan wel eentje waarbij de voorbije jaren al een hele weg is afgelegd.

Ik probeer het nu heel eenvoudig samen te vatten. Ik denk dat er in de klassieke opstelling van 'de bibliotheek' toch weer terrein wordt gewonnen. Niet op alle punten, maar er zijn opnieuw meer mensen die zich aandienen als 'abonnee'. Dat is een goede zaak. Daarnaast is er toch ook een ruimere uitstraling van allerlei Muntpuntbezoekers, aan de hand van alle activiteiten die ik daarnet bij wijze van voorbeeld opsomde. We zien dat Muntpunt in elk geval op dat vlak in de goede richting aan het gaan is. Als we, naast het inzetten op de vorige twee basistaken, de komende jaren de expats in al hun vormen wat meer bereiken, dan denk ik dat we met Muntpunt geraken waar destijds bij de opening de politiek verantwoordelijken naartoe wilden gaan.

Mevrouw Idrissi, het is zeker juist dat niet alles positief is, maar het is wel degelijk in de goede richting aan het evolueren. Ik vind de dynamiek van Muntpunt zeer belangrijk, en ik waardeer dat.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Minister, dank u voor uw zeer uitvoerige antwoord. U verklaart het kleinere aantal leden met het referentiecijfer. U zegt dat we in 2008 de multiplicatorberekening hebben gehanteerd, die nu niet meer wordt gehanteerd. Maar zelfs als je daar abstractie van maakt, blijkt toch nog dat het getal niet wordt gehaald.

U somt een hele reeks positieve zaken op. Ik heb het u niet horen zeggen, maar ik stel me toch luidop de vraag of misschien het feit zelf dat Muntpunt diverse functies heeft de oorzaak is. Het gebouw is wat het is. Je ziet vaak heel veel animo beneden in de inkomsthal en er is daar heel veel activiteit. Maar misschien is het juist daardoor dat de mensen niet boven geraken. Dat is geen kritiek, maar een vaststelling. De activiteiten moeten kunnen plaatsvinden. We mogen de bibliotheekfunctie zeker niet uit het oog verliezen. Maar doordat je door die lange hal moet waar er heel veel activiteit is, geraak je niet tot bij de boeken. Misschien is dat een van de oorzaken van het feit dat het evenwicht wat verstoord is.

Minister Sven Gatz: Het is inderdaad zo dat we, zelfs met de gecorrigeerde cijfers, nog niet op het niveau van 2008 zijn. Ik weet niet of we daar zullen geraken. Ik denk wel dat het kan, ik zie dat we nu opnieuw in een stijgende beweging zitten. Dat is zonder meer positief.

Uw tweede opmerking blijft fundamenteel. Dat is de rode draad in alle opmerkingen en vragen over Muntpunt tijdens deze legislatuur. Hoe we dat juiste evenwicht kunnen vinden, is een open vraag, of we het zullen vinden ook. Ik weet wel dat we allen hebben gewild dat de verschillende functies in dat nieuwe gebouw zouden komen. Dat hoor ik u ook heel duidelijk zeggen. Ik weet dat Muntpunt er permanent mee bezig is om dat te managen en in goede banen te leiden. Met andere woorden: de meer klassieke werking van de bibliotheek blijft nog altijd heel belangrijk als motor van Muntpunt. Maar die heeft de voorbije jaren organisatorisch en qua werkafspraken opnieuw een betere plek gekregen in de dagelijkse werking van de organisatie.

Met betrekking tot een aantal ruimtelijke gegevens, zoals de open ruimte en het geluid, is Muntpunt permanent bezig met het zoeken van dat juiste evenwicht. Nogmaals, ik weet niet of het ooit gevonden zal worden, maar men is er wel permanent mee bezig. Ik geef een voorbeeld: ik was een maand of zes geleden op werkbezoek in Genk. Daar staat, in het nieuwe stadsdeel, ook een zeer mooie bibliotheek. We verwijzen vaak naar Muntpunt en ook een beetje naar Roeselare, maar de nieuwe bibliotheek van Genk vond ik toch ook een heel interessant concept omdat daar ook een zeer grote ruimte is waar mensen niet alleen binnenkomen om een boek te ontlenen. Net als bij Muntpunt heb je daar een glazen wand, waardoor het plein buiten en het plein binnen lijken samen te smelten. Voor jongeren is het niet meer leesbaar of ze nu binnen zijn of buiten en of ze nu stil moeten zijn of lawaai mogen maken. Ik vat het nu heel simplistisch samen. In Genk heeft men daar een goede oplossing voor gevonden door van een aantal jongeren die soms wat onstuimig waren, een soort van stewards te maken. Ze werden ook allemaal aan mij voorgesteld. Op die manier geeft men een decoding van de plek: wat doen we hier en wat doen we hier niet. Dat werkt in Genk zeer goed. Muntpunt heeft dat bezocht, of vice versa, en is nu aan het bekijken of dat kan worden overgenomen.

Dat is maar een voorbeeld. Ik wil het niet toespitsen op luidruchtige jongeren. Die zijn er soms in Muntpunt, we weten dat allemaal. Men kan zeker nog vooruitgang

boeken om enerzijds het open karakter van het huis te vrijwaren, wat we allemaal willen, en anderzijds een soort code in het huis te installeren, waarbij duidelijk wordt gemaakt dat het geen café is, dat het een plek is waar je kennis komt opdoen of soms oppervlakkig komt delen.

Ik denk aan het interessante boek *De barbaren* van Alessandro Baricco. De barbaren bezoeken de bibliotheek. U moet het zeker eens lezen. Het is zeer boeiend. Ze hebben daar ook hun plaats, dat wil ik benadrukken. Men is zich daar dus van bewust. Men managet dat. Men zoekt voortdurend nieuwe modellen en evenwichten om dit goed te laten functioneren. Men laat dit niet blauwblauw.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, ik had het niet over *De barbaren* van Baricco en zeker niet over luidruchtige jongeren. U haalt zelf een voorbeeld aan, ik zal er u ook een geven. Drie weken geleden ging ik op een zaterdagmiddag naar Muntpunt. Ik zei het al, ik ben een heel fervente bibliotheekgebruiker. Ik ben er opnieuw gaan lopen. Niet omdat er luidruchtige jongeren waren, maar omdat er te veel activiteit was. Ik ben niet tegen de activiteiten op zich, maar ik vind dat Muntpunt erover moet nadenken hoe die twee kunnen worden gemanaged. Misschien moet er een route worden uitgetekend voor de activiteiten, zodat de deelnemers niet door de bibliotheek zelf moeten. Dat is een beetje mijn punt. Het loopt nu door elkaar. De bibliotheekgebruiker die gewoon een boek komt lenen, is er niet per se mee gediend om door die activiteit te lopen. Ik denk zelfs dat het storend is, zowel voor de organisaties die de activiteiten organiseren of eraan deelnemen als voor diegenen die gewoon een boek komen lenen. Dat is mijn punt.

Als er jongeren zijn die overlast bezorgen, moet dat uiteraard worden aangepakt. Maar dat is eigenlijk nu mijn punt niet.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de imagoproblemen van Brussel – 1616 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Na Madrid, Londen en Parijs werd helaas ook onze stad het slachtoffer van een terroristische aanval op Europees grondgebied. De getroffen hoofdsteden kregen klappen, maar stonden allen weer snel recht. Ook onze stad Brussel moet weer snel rechtstaan. Duizenden mensen verzamelden dan wel op het Beursplein en ook online waren er veel blijken van solidariteit, maar de Brusselse horeca wordt sinds de aanslagen gemeden en vele restaurants en cafés houden nog met moeite het hoofd boven water.

De hotelbezetting bedraagt op dit moment 35 procent, terwijl dit in deze periode normaal gezien 75 procent zou zijn. Dat heeft natuurlijk een dramatische economische impact. We mogen dat niet onderschatten. Een aantal etablissementen dreigen over de kop te gaan. Het zijn juist zij die voor verankerde werkgelegenheid in onze hoofdstad zorgen. Het is in die sector dat veel kortgeschoolde Brusselselaars die elders geen werk zouden kunnen vinden, wel aan de slag kunnen gaan. Mede in combinatie met een aantrekkende economische situatie en de activeringspolitiek van Actiris heeft dat er toch toe geleid dat de jongerenwerkloosheid in Brussel redelijk scherp is gezakt, zelfs onder het niveau van andere steden, zoals Antwerpen en Gent.

Japanse toeristen krijgen richtlijnen van Japanse touroperators over onveilige zones. Daaruit blijkt dat enkel het gebied rond de Grote Markt als veilig wordt bestempeld. Zelfs het Beursplein en Manneken Pis zouden worden vermeden.

Het researchbureau ForwardKeys heeft begin maart een rapport gepubliceerd over de impact van de terroristische acties in Parijs en Istanbul en de lockdown in Brussel. Het is een rapport dat de impact heeft onderzocht vóór de tragische aanslagen van 22 maart. Daarin stellen we vast dat het aantal boekingen in Parijs terugliep met 22 procent, in Brussel met 17 procent en Istanbul met 18 procent voor de periode november, december en januari. Men heeft ook gepeild naar de plannen voor een bezoek aan Brussel tot eind augustus. Men heeft gezien dat ook daar het aantal internationale aankomsten met 15 procent zou dalen en het aantal aankomsten lange afstand met 7 procent.

Terwijl Madrid, Londen en Parijs snel rechtstonden, blijft Brussel nog even op de grond liggen. Een van de redenen hiervoor – daarvan ben ik overtuigd – is het imago probleem waarmee Brussel al veel langer kampt. Vlamingen die trots zijn op hun hoofdstad, zijn eerder de uitzondering. Ik heb dit reeds aangehaald tijdens de plenaire vergadering eind vorig jaar. Er zijn problemen in Brussel die onmiskenbaar zijn en moeten worden aangepakt. Ja, het bestuur kan hier beter worden georganiseerd. Ja, er is meer nood aan algemeen en meer respect onder elkaar, maar ook ten opzichte van de overheid. Zo is het gooien van stenen naar elkaar onaanvaardbaar. Dat mag er echter niet toe leiden dat Vlamingen hun hoofdstad mijden.

Minister, u bent zelf even in het nieuws geweest met een tweet. U zei toen op de radio dat er vanuit Vlaanderen een bepaalde gretigheid is om Brussel te bashen. Los van de vraag of dat klopt, moeten we de negatieve berichtgeving rond Brussel zo snel mogelijk keren. Het verslechterde imago van Brussel heeft kwalijke gevolgen, niet alleen voor Brussel als hoofdstad, maar voor heel Vlaanderen en België. Het toerisme flakkerde, mede dankzij een aantal internationale imago-campagnes, de voorbije maanden op, maar om weer recht te staan na de aanslagen in Maalbeek en Zaventem zal er meer nodig zijn. Massale ziekte bij luchtverkeersleiders zal al helemaal niet helpen.

Uit een rondvraag van Horeca Vlaanderen en UNIZO bij 705 ondernemers blijkt dat vier op de tien ondernemers de komende maanden nog een omzetverlies verwachten. Toch stellen UNIZO en Horeca Vlaanderen ook dat we “kunnen tonen dat het in Brussel en de rest van België nog steeds aangenaam is om te winkelen, logeren, eten en drinken en culturele activiteiten te doen”. Ze roepen de overheid, toeristische instanties en grootsteden op om middelen vrij te maken voor een imagocampagne.

In het belang van zowel Vlaanderen als Brussel moeten we zo snel mogelijk de handen in elkaar slaan. We hebben elkaar nodig. En u, minister, hebt de unieke combinatie minister van Brussel te zijn én van Cultuur en Media. U hebt de sleutels in handen om het imago van Brussel mee te versterken, zowel intern in eigen land als in het buitenland.

Minister, u erkende dat er in Vlaanderen een slecht imago leeft van Brussel. Na de recente aanslagen is dat er niet op verbeterd. Hoe kunt u bijdragen tot een verbetering van dat imago in Vlaanderen?

De terroristische aanslagen in Brussel hebben een zware impact op de horecasector in Brussel en Vlaanderen. De vraag naar een imagocampagne leeft. Gaat u in op die vraag van de sector?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Wat nu duidelijk is geworden, is dat het probleem rond het imago van Brussel breder is dan alleen maar Brussel. Ik wil niet ingaan op een aantal debatten van enkele weken geleden waarbij er nog enige competitie was tussen 'het is alleen Molenbeek' of 'het is alleen Brussel'. Maar men merkt nu in de rest van Vlaanderen en België dat het imago van Brussel ook elders economische gevolgen heeft. Dat is zeer jammer. Anderzijds is het een goede zaak, omdat het de coalitie van degenen die een imagocampagne kunnen opstarten, alleen maar zal vergroten. Het wordt niet alleen herleid tot Brussel dat maar moet zien dat het zijn blazen oppoetst. Elk nadeel heeft zijn voordeel.

Uiteraard probeert men daaraan vanuit federale hoek – lees: de persconferentie van de premier – al een aantal dingen te doen. Alle beetjes helpen, we mogen dat niet veronachtzamen. De vraag is nu aan welke snelheid we dat moeten en kunnen doen en wat we juist moeten doen. We maken nooit geziene tijden mee. De weerslag van de Parijse aanslagen in Brussel hadden we ons nog enigszins kunnen inbeelden. We wisten ook wel dat er ergere stormen op komst waren. We hebben die nu ook beleefd. We weten zelfs niet of het daarbij zal blijven. Het feit dat we het op 22 maart zo nabij en zo zwaar hebben beleefd, maakt dat we ons in een situatie bevinden waarin we nog niet eerder hebben gezeten. Ik kan in verband met Londen en Madrid wel uw vergelijking volgen dat die iets sneller zijn rechtgekrabbeld, omdat het daar bij die aanslagen gebleven is. Maar wij zitten nu al met een dubbel probleem. Parijs werd met Brussel geassocieerd en nadien kwamen er nog eens de aanslagen in Brussel zelf. Het is dan ook geen wonder dat het op dit ogenblik bij ons wat steviger inhakt.

Ik weet niet of in Parijs alles al in orde is, de noodtoestand is daar nog altijd van kracht. Ze zullen in bepaalde parlementaire gremia wellicht dezelfde debatten aan het voeren zijn. Nu, na een tweetal weken komen we weer wat boven water. De Brusselse metro rijdt weer, maar wat gisteren en vandaag in de luchthaven van Zaventem aan het gebeuren is, zal niet helpen. De overheid mag allerlei imagocampagnes opzetten, maar op die manier worden de vele investeringen meteen tot nul herleid. Ik hoop dat de betrokkenen zich daarvan bewust zijn.

Er lopen twee sporen parallel, een privé en een openbaar. Tot spijt van wie het benijdt, de knowhow en de draaischijffunctie van VisitBrussels moeten we toch nog altijd honoreren. Ze hebben een personeelsbestand en een budget dat wij niet kunnen evenaren. Ik ben met hen in gesprek. Ze hebben een crisiscel Toerisme, waarmee we in contact zijn, maar er is ook Toerisme Vlaanderen. Brugge en Antwerpen voelen bijvoorbeeld ook een negatieve weerslag. Er zijn een aantal zaken aan de gang, maar ik kan u er niet veel meer over vertellen omdat de gesprekken lopen.

Er is wel degelijk een samenwerkingsverband tussen de Vlaamse Regering, de regering van de Franse Gemeenschap en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om in mei een campagne te lanceren die heel het samenlevingsvraagstuk in Brussel positief belicht, en er een bepaalde positieve dynamiek rond zal creëren die de rest van het jaar zal lopen. De campagne zal in het najaar internationaal worden voortgezet. We zullen korte- en langetermijndoelstellingen met elkaar moeten laten sporen.

Daarnaast is er voor de eerste keer een soort 'coalition of the willing' vanuit de privésector. Ik heb het niet over de federaties – UNIZO of Horeca Vlaanderen en Horeca Brussel nemen hun verantwoordelijkheid op –, maar over een aantal grote bedrijven in en rond Brussel die begrijpen dat de overheid alleen het hoofd niet kan bieden aan deze situatie. Ze onderzoeken welke fundraising er mogelijk is. Ik had gisteren nog met hen contact, maar kan niet in hun naam spreken. Ze wensen eerst de coalitie te verbreden om dan te zien welke middelen ze bijeen kunnen brengen om ervoor te zorgen dat er niet alleen vanuit de overheid, maar ook vanuit de privésector iets in gang wordt gezet.

Uw vraag is terecht, maar ik zal nog enkele weken nodig hebben om de twee sporen die ik hier heb aangekondigd, te realiseren.

De ruimere achtergrond van uw vraag wil ik bekijken in functie van 2017. Ik wil nu wel meer Vlamingen naar Brussel halen, maar het blijft een streefdoel dat van belang is voor de rest van de legislatuur. Er zal meer moeten gebeuren dan alleen maar een meertalige brochure verspreiden. Dat is het klassieke engagement dat vervat zit in het regeerakkoord. Nu is het first things first. We moeten met de overheden en de privésector ageren en over enkele weken zal ik meer details kunnen geven. Een evenement zoals vandaag in Zaventem of een mogelijke nieuwe aanslag zal ons echter telkens opnieuw voor dezelfde uitdaging stellen. Ik kan spijtig genoeg nog niets concreets meedelen, zoals namen van campagnes, maar er zijn wel degelijk een aantal zaken die de komende weken het licht zullen zien.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Rond het imago van Brussel moet een tweesporenbeleid worden gevoerd. Het gaat over inhoud en verpakking. De inhoud gaat over beter bestuur in Brussel. Daar is zeker nog ruimte voor verbetering. De verpakking moeten we zowel intern als extern aantrekkelijk maken. Ik heb begrepen dat er in eigen land een campagne zou komen rond het samenlevingsvraagstuk. Ik kan me daar niet onmiddellijk iets bij voorstellen. Gaat het over een diverse samenleving? Gaat het over Brussel zelf? Worden die twee begrippen aan elkaar gekoppeld?

Ook het privé-initiatief is positief. Een samenwerking overheid-privé werkt altijd sterker. Is de fundraising ook voor een imagocampagne in het buitenland? Volgens de studie die ik zopas citeerde, zou de impact op Parijs kleiner zijn. Dat wordt gelinkt aan het aankomende EK, waardoor er een stijging is van de boekingen en de daling gedeeltelijk wordt gecompenseerd. Parijs zou er dus iets minder slecht voorstaan dan Brussel.

De campagne Vlamingen 2017 is heel belangrijk, want we moeten naast de Brusselselaars zelf onze ambassadeurs zijn. De mensen zelf zijn de beste reclame voor onze hoofdstad.

Dus graag nog een klein antwoord op die twee bijkomende vragen, namelijk het samenlevingsvraagstuk en de fundraising.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Minister u gaf een lange uiteenzetting, die eigenlijk ging over wat anderen gaan doen. Wat ik mis, is wat u zelf gaat doen. Het klopt dat we internationaal een serieus imagoprobleem hebben, en ik besef dat u daar weinig kunt aan doen. Waar u wel iets aan kunt doen, is aan de manier waarop de Vlamingen naar Brussel kijken. Ik hoor u bijvoorbeeld nog maar weinig zeggen over de campagne die in 2017 gepland is. We moeten het warm water niet heruitvinden en ik begrijp dat u, terecht, rekening wilt houden met mogelijke nieuwe aanslagen. We mogen ook niet in een soort fatalisme terechtkomen. Daarom vind ik dat u wat u zelf kunt doen, ook moet doen.

U zou bijvoorbeeld kunnen peilen naar de gevoelens van de Vlamingen over Brussel. Hoe kijken Vlamingen die naar Brussel kwamen shoppen, daar nu tegen aan? Zijn er scholen die uitstappen naar Brussel organiseerden die dit nu mijden? Hoe reageren de Vlamingen die in Brussel cultuur kwamen opdoen? U zou om te beginnen al eens een zicht moeten proberen te krijgen op de sentimenten die nu leven. Misschien vergissen we ons en zijn de Vlamingen veel resistenter en blijven ze toch naar Brussel komen. Er moet een begin van peiling zijn, zodat u op basis van objectieve cijfers zult weten wat er nodig is. Moet er een campagne komen, of beter filmpjes, of veeleer geruststellende informatie? Dat weten we nu nog niet,

maar er moet wel een begin van aanpak zijn. Daarmee hoeft u niet te wachten tot 2017. Met alle bevoegdheden die u hebt, kunt u naar Vlaanderen toe al een eerste stap proberen te zetten. Ik wil u aanmanen om een tandje bij te steken.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik denk dat het goed is dat we hierover geregeld van gedachten kunnen wisselen, ook al zijn we niet altijd dezelfde mening toegedaan. Minister, ik wou, net als u, nog even wijzen op wat minister Weyts al heeft gedaan. Hij zat vorige week samen met verschillende vertegenwoordigers van de toeristische sector: Horeca Vlaanderen, de nationale luchthaven, maar ook het sociaal toerisme, musea en de toeristische diensten van verschillende kunststeden en provincies. Daar waren ook vakorganisaties bij uit de meeting-industrie en uiteraard ook Toerisme Vlaanderen. Verder waren daar ook VisitBrussels en Wallonie-Bruxelles Tourisme aanwezig.

Het is duidelijk dat de gebeurtenissen van de voorbije weken een bijzonder grote impact hebben op het toerisme. We zien en voelen dat in onze stad, en verschillende studies hebben aangetoond dat dit voelbaar is in heel het land. Er zijn heel wat annuleringen in de reissector, die terecht klaagt. Wat er sinds gisteren gebeurt in Zaventem, is hallucinant. Het is onvoorstelbaar dat men zo'n onverantwoorde houding durft aan te nemen.

De minister van Toerisme wil de sector dus een perspectief bieden op herstel met een heel specifieke aanpak. Hij is, samen met de sector, van mening dat het niet opportuun is en zelfs contraproductief zou zijn om via een call-to-actioncampagne het aantal boekingen vanuit buitenlandse markten op korte termijn te proberen op te krikken. Elke markt is natuurlijk anders. De minister toonde aan dat bezoekers uit omliggende landen en uit andere continenten een andere visie hebben wanneer ze op reis gaan. Een citytrip is anders dan een reis van een of twee weken doorheen Europa of in ons land.

Het is belangrijk dat men een hospitality plan wil uitwerken. Dat komt neer op het voorzien in een bijzonder gastvrij onthaal van de bezoekers die toch in ons land verblijven. Er zijn gelukkig nog altijd toeristen die ondanks alles blijven komen. Met Toerisme Vlaanderen is men, in overleg met VisitBrussels, aan het werken aan zo'n hospitality plan. Er wordt ook een soort ambassadeursprogramma opgezet om op een gecoördineerde manier sterke merken en mensen via hun kanalen en via internationale pers en pr een positief verhaal te laten uitdragen over onze steden. Er komt blijkbaar ook een taskforce met vertegenwoordigers van de gehele toerismesector en ook van de meetingindustrie, die heel belangrijk is voor een stad als Brussel.

Tot slot denk ik dat er inhoudelijk een probleem is met het imago van onze stad. Er is nood aan beter, efficiënter en eenvoudiger bestuur. Er is nu een discussie gaande over de fusie van de politiezones. Er is inderdaad een probleem met de verpakking, maar ook de inhoud moet aangepakt worden. Er wordt gezegd dat er aan Brusselbashing wordt gedaan. Ik betwist dat eigenlijk. Het lokale bestuur in Brussel wordt gebasht. Dat vind ik meer dan terecht, wanneer we bepaalde verklaringen, uitspraken en houdingen van de voorbije weken zien. Voor een hoofdstad als Brussel moet het gewoon beter. Brussel, als hoofdstad van Vlaanderen, van het federale België, van de Franse Gemeenschap, van Europa kan volgens mij niet langer bestuurd worden door dorpspolitici met een kerktoerenmentaliteit die niet verder kijken dan hun eigen gemeentegrenzen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil kort aangeven waarom ik op dit laatste element van het beter bestuur nu niet inga. We moeten elkaar hier niet overtuigen van het

feit dat beter bestuur altijd mogelijk en wenselijk is, ook in Brussel. Minstens met de significante opening die eergisteren door de minister-president van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest gemaakt is rond de politiezones en met de werkzaamheden van de federale parlementaire onderzoekscommissie, worden er belangrijke stappen voorwaarts gezet.

Ik deel zeker de analyse dat de snelheid en de diepte van de maatregelen niet enkel in de handen liggen van ons als politici in deze commissie.

Mijnheer Vanlouwe, het was goed om even in te gaan hoe vanuit het departement Toerisme wordt omgegaan met de zeer ernstige situatie die we meemaken.

Mevrouw Idrissi, u verwijt mij fatalisme. Fatalisme is mij vreemd, en als ik te rustig ben, dan is mijn antwoord daarop dat het goed is dat mensen in deze moeilijke tijden koelbloedig blijven. Fatalisme staat in elk geval haaks op impulsiviteit. De call to action van wat politici nu onmiddellijk moeten laten zien, is zeer dwingend ten aanzien van ons allen. Ik denk dat het verstandig is om dingen te doen die een werking kunnen hebben op middellange termijn. Wanneer je een campagne wilt doen met enige impact in ons land, dan zit je al aan een half miljoen euro. Als je bovendien een campagne wilt lanceren die ook impact kan hebben in het buitenland, dan moet je al gauw 2 miljoen euro inzetten. Als je die middelen inzet, moet je ook weten wat je ermee gaat doen.

Kortom, we zijn daar dus wel degelijk mee bezig. Mevrouw Idrissi, ik zet middelen van het eigen budget in op de campagne waarop ik alludeerde. Mijnheer Poschet, het spijt me, maar het zal toch gaan over diversiteit. Het is niet diversiteit in de naïeve zin van het woord: we leven allemaal samen en het is hier plezant in Brussel. Het zal gaan over: wat betekent deze stad? Hoe kunnen we de sterke elementen van de stad inzake diversiteit uitspelen? Daar zet ik wel degelijk eigen middelen op in.

Ik bekijk ook hoe ik minstens de 'coalition of the willing' van de privébedrijven mee financieel kan ondersteunen. Ik ben nu al bezig met eigen middelen in te zetten op korte termijn met de bedoeling dat daarvan een weerslag kan zijn op de middellange termijn. Het bredere debat over wat met Brussel en Vlaanderen wil ik in 2017 voeren. Ik moet geen eigen peilingen doen om op basis van de cijfers van VisitBrussels te weten wat er aan de hand is. Al bij al blijven de Brusselaars vrij rustig bij de huidige gebeurtenissen en hebben ze het leven zo goed als normaal hernomen. Hoe verder men van Brussel af is, hoe moeilijker men het heeft met opnieuw aanknoping te vinden met deze stad. Voor mensen uit de Rand en uit het wijdere hinterland Vlaanderen en Wallonië wordt dat nog moeilijker. Mijnheer Poschet, u gaf aan hoe toeristen uit Japan wegwijs worden gemaakt in de moeilijke buurten. Dat wordt helemaal potsierlijk, en daar moeten we een antwoord op vinden.

Morgen zetten we ons debat voort in de commissie Cultuur. We kennen zeker de problematiek. Alleen met snelle maatregelen die ook geld kosten, ga ik dit niet snel keren. Dat is onmogelijk. Je moet het snel genoeg keren, maar niet zo snel dat je alle pijlen voor de zomer hebt verschoten en nog niet ver genoeg bent geraakt omdat de vruchtbare grond waar je die pijlen naartoe mikt, misschien pas vruchtbaarder wordt na de zomer. Als we dat na de zomer doen, moeten we dat nu al voorbereiden. Dat doe ik allemaal, maar 'first things first'. Tot spijt van wie het benijdt, laat ik me daar zoals gewoonlijk absoluut niet in opjagen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Stilzitten in afwachting en uit vrees dat er alsnog een aanslag kan gebeuren – die kans is reëel, anders zouden we niet in niveau 3 zitten – is geen optie. Wat niet wil zeggen dat we opeens een campagne moeten

voeren: 'Kom naar Brussel, de hof van Eden, en alles is hier peis en vree.' Ik stel wel vast dat landen als Israël zich continu promoten. Dat zie je op de internationale nieuwszenders. De laatste dodelijke aanslag gebeurde daar vorige maand op 8 maart. Dat gebeurt daar haast maandelijks of toch heel regelmatig. Toch blijven ze zich promoten. We mogen ons hier niet door laten verlammen.

Minister, u maakt een opening naar een campagne in Vlaanderen. Mijn buikgevoel sluit aan bij het uwe inzake de perceptie over Brussel in Vlaanderen. Daarvoor zijn geen grote studies nodig. Ik blijf dit opvolgen en hoop dat er snel beweging komt vanuit de openbare sector en het privé-initiatief. VisitBrussels moet een draaischijf zijn, maar ook Toerisme Vlaanderen. Vandaag staat in De Standard een artikel over de impact op het toerisme in Vlaams-Brabant door het huidige imago en ook door de werkelijkheid.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, ik vraag van u een plan van aanpak. Welke elementen spelen een belangrijke rol? Hoe gaat u daarop inspelen? Is dat in 2017? Misschien is daar een belangrijke reden voor, maar dan hoor ik ze graag. Ik hoor hier te weinig plan van aanpak.

We hadden in Vlaanderen al imagoproblemen voor de aanslagen. Nu is dat crescendo gegaan en hebben we een superimagoschade. Ik mis een plan van aanpak van de minister van Brussel, van de minister van Media en van de minister van Cultuur.

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik vraag me af wanneer de Brusselse lokale en gewestelijke overheden eindelijk de hand in eigen boezem gaan steken en hun verantwoordelijkheid gaan opnemen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Ik stel voor dat vanaf nu het reglement strikt wordt toegepast, ook als mevrouw Segers opnieuw voorzitter is, want ik vind dat dit niet kan.

De voorzitter: Ik heb het u wel gevraagd.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, ik moet mijn toestemming niet geven. U bent de voorzitter van de commissie en u moet het reglement toepassen.

De voorzitter: Collega's, ik houd me vanaf nu strikt aan de regels, daar mag u zeker van zijn, aan alle regels, dus zal ik ook de timing in het oog houden.

De vraag om uitleg is afgehandeld.